

Abstrakt

Diplomová práce testuje novou teorii o úloze, již při navrhování bezdomovecké politiky hraje veřejnost a její vnímání této cílové populace, a své poznatky demonstruje na modelu bezdomovecké politiky (Homeless Policy Design Model). Tato teorie a model představují rozšíření teorií o cílové populaci a model bezdomovecké politiky od Lowiho (1972), Ingrama, Schneidera a Deleona (2007) a Schneidera a Ingrama (1993). Model je testován prostřednictvím případové studie bezdomovecké politiky v Seattlu mezi lety 2007 a 2016 a její korelací s přístupem k bezdomovectví v rétorice politické elity i široké veřejnosti v témže období. Model bezdomovecké politiky naznačuje, že způsob, jakým veřejnost vnímá cílovou populaci bezdomovců, ovlivňuje vytváření konkrétní bezdomovecké politiky. Prostřednictvím kvalitativních metod výzkumu diplomová práce zjišťuje, že existuje rozpoznatelná korelace mezi tím, jak fenomén bezdomovectví vnímá veřejnost, a tím, jakou politiku uplatňovala rada města Seattle mezi lety 2007 a 2016.

Klíčová slova

bezdomovectví, bydlení, cílové populace, navrhování politiky, vnímání veřejnosti, US